

Et liv med stor konsekvens

Gary Wilkerson May 18, 2015

Jeg voksede op i New York. Men mens jeg gik i gymnasiet flyttede min familie østpå til Texas. I mine første år der, var jeg ikke kendt som Gary, men som "Yankee." Jo længere jeg holdt fast i min New York accent, des mere undrede folk sig, og sagde, "Hvad siger du?"

Mens jeg aflagde min Brooklyn-accent, lærte jeg landbrugsarbejde: at dræbe slanger, ride heste og drive kvæg. Og da jeg begyndte at få venner, begyndte jeg også at kunne lide livet i Texas. Men der var én ting, som jeg ikke kunne forlige mig med: the Dallas Cowboys, som var kendt som "Americas Team." Jeg holdt stadig med New Yorks Giants, de hårde drenge, og Joe Namath's Jets. Men til sidst ledte min afsky overfor Dallas Cowboys til en seriøs åndelig krise i mit liv.

Jeg var stadig teenager, da jeg mødte Kelly, en smuk pige fra Kilgore, Texas, som senere skulle blive min hustru. Jeg slog kolbøtter af bare fryd over denne "rose fra Texas," især når jeg hørte hende synge. Der var ingen tvivl om, at Kelly kunne synge. Hun en dygtig korsanger.

Denne sangfugl stjal mit hjerte en eftermiddag i mit hjem, da hun lagde sin arm om mig og sang "Over the Rainbow." "Åh, Gud," tænkte jeg, "tak fordi du sendte denne pige!" I det øjeblik besluttede jeg, at jeg ville giftes med hende. Og knap havde jeg taget beslutningen, før hun sagde, "Jeg er blevet udvalgt til at synge ved Super Bowl. Og det er Dallas Cowboys der spiller!"

Kelly var blevet bedt om at være korsanger for John Denver, når han sang sit hit "Rocky Mountain High" ved kampen. Men denne spændende nyhed betød intet for mig. Min kæreste skulle synge for Dallas Cowboys, som jeg afskyede mere end noget andet!

I panik sagde jeg ting, som jeg ikke engang selv troede på: "Kelly, ved du at "Rocky Mountain High" handler om at ryge hash? Hvor kan du synge den sang som en kristen?" Kelly var forvirret – og jeg indså, jeg havde kvajet mig.

Jeg var forelsket i en vidunderlig pige med en vidunderlig stemme ... og nu var jeg i gang med at lade et fodboldhold komme imellem os. Heldigvis lod jeg ikke mit smålige nag mod Dallas Cowboys komme mellem mig og den kvinde, jeg elskede og hendes drøm, og dermed kortslutte 36 års ægteskab.

De små ting i vores liv kan nogle gange afspore Guds større formål for os.

Salomon skrev, "Fang dog rævene, de små ræve! De ødelægger vingårdene, nu vores vingårde står i blomst." (Højsangen 2, 15). Han advarer os om, at det ofte er de små irriterende sager, som afholder os fra at vandre i fuld overgivelse til Guds kaldelse til overflod af liv i ham.

Husker du, da du gav dit liv til Jesus? Som andre nye kristne, var dit hjerte måske fyldt med et klart formål. Du oplevede Guds helbredende kærlighed, og du længtes efter at dele den med andre. Du længtes efter at dele evangeliet, forlige og tjene. Som tiden gik i det nye liv, blev du bedre til at fornemme din nye rolle i Guds rige og dine nådegaver. Måske har du endog fornemmet en kaldelse til en eller anden tjeneste.

Men så bemærkede du noget underligt. Næste dagligt skete det, at dit fokus på Jesus blev sløret af andre krav. Små ting poppede op og tog din opmærksomhed og distraherede dig, så du langsomt mistede dit fokus på Kristus.

Min far, David Wilkerson, var meget bekendt med dette aspekt af det kristne liv. Han var fast besluttet på at leve et indviet liv med Gud gennem bøn, og intet måtte forstyrre det. Min far bad mellem to og fire timer hver dag. Nogle gange satte han en hel dag af til bøn, og lod os vide, at han ikke ville forstyrres. Vi vidste, at det ikke var der, vi skulle bede om hjælp til lektierne. Min far mente det, når han sagde, "Jeg er ligeglad med om det så er præsidenten, der ringer. Med mindre det er livsvigtigt, så lad være med at banke på døren." Min mor forstod og værnede om disse stunder for ham.

Behovet for et super skarpt fokus viser den berømte Wallenda familie. De har været linedansere i syv generationer. For et års tid siden gik Nik Wallenda på line over Grand Canyon. Det blæste meget den dag, og Nik var usikker på om han skulle gennemføre. Men når han først mentalt havde indstillet sig på det, havde han dette skarpe fokus. Han kom ud fra sit opholdssted med et ærefrygtindgydende ansigtsudtryk. Alle de fremmødte mediefolk blev helt stille, og kameraerne zoomede ind på Niks ansigt. Hans åndedræt var synkroniseret med opgaven. Blæsten den dag kunne ikke måle sig med hans fokus. Med stangen i hånden gik han op på linen og vandrede over, uden på noget tidspunkt at lade sig forstyrre.

Nik Wallendas fokus var et spørgsmål om liv eller død. Men vi, Jesu Kristi menighed, har et endnu højere kald – men har vi dette knivskarpe fokus? Hvor ofte lader vi vores distraktion og slørede syn fortsætte i dage, måneder – ja, i årevis?

Johannes Døberen lod sig ikke distrahere. Han levede et konsekvent liv.

Evangeliet fortæller os, "Nu kom Johannes' disciple i diskussion med en jøde om renselse, og de gik hen til Johannes og sagde: "Rabbi, han, som var hos dig på den anden side af Jordan, han, som du har vidnet om, han døber nu selv, og alle kommer til ham." (Johs. 3, 25-26). Dem, der fulgte Johannes, talte om Jesus. De havde nogle teologiske bekymringer omkring ham. Måske havde de ikke hørt om hans mirakler i Kanaan og troede han havde ødelagt cisternerne.

Men Johannes lod sig ikke forstyrre af den diskussion. Han vidste, at der var noget større på spil end doktriner og læresætninger. Han svarede, "Et menneske kan ikke tage noget som helst uden at have fået det givet fra himlen." (3, 27). Med andre ord: "Kan nogen udvirke et mirakel som dette, hvis de ikke er sendt af Gud? Denne slags kraft kommer kun fra himlen."

Det Johannes siger herefter, er kraftfuldt: "I kan selv bevidne, at jeg sagde: Jeg er ikke Kristus, men jeg er udsendt forud for ham... Han skal blive større, jeg skal blive mindre." (3, 28 og 30). Johannes' fokus i livet var klart. Hans tjeneste og kaldelse var helt centreret om Jesus. Af den årsag blev Johannes Døberen kendt som en stor mand.

Problemet for mange af os i dag er vores succes-kultur, som betyder at vi søger det bedste for os selv. Velmenende menighedsledere søger at blive fulgt på Twitter. Kristne ønsker at blive hørt, selvom det indebærer 15 sekunders tåbelighed på You Tube. Vi kan måske overbevise os selv om, at vi gør det for Gud, men er Jesus virkelig vores fokus? Uden en grundig granskning af vore hjerter, er vi ikke i stand til at skelne mellem om vi følger vores Mester, eller vi i virkeligheden går efter anerkendelse.

Profeten Jeremias stillede dagligt det spørgsmål: "Du søger det store. Gør det ikke! Se, jeg bringer ulykke over alle mennesker, siger Herren, men dig giver jeg livet som bytte, overalt hvor du går hen." (Jer. 45,5 – eng.oversæt.: "Søger du store ting for dig selv?). Jeremias gør det klart, at Gud måler storhed efter en anden målestok end verden. Bemærk, at han ikke siger, "Vær ikke stor. Du vil blive belønnet for falsk ydmyghed." Nej, som Jesus selv siger, "Storhed måles efter hvor godt vi tjener andre."

Johannes Døberen er et bibelsk eksempel på hvordan man modstår verdslige distraktioner og forfølger ægte storhed. Han vidner, "Men brudgommens ven, som står og lytter efter ham, fyldes med glæde, når han hører brudgommen komme." (Johs. 3, 39). Johannes beskriver tjenerens rolle. Sammenlign med den nedladende talemåde vi ofte hører i dag: "Altid brudepige, aldrig brud." På Jesu tid var den bærende rolle ved et bryllup noget, som udførtes med ære og respekt på grund af de mange krav, der var til et bryllup. Faktisk krævede det en forlover med anseelse og ansvar.

På den tid var brudgommens forlover ansvarlig for hele bryllupsarrangementet. Han inviterede alle gæsterne. Han planlagde og organiserede helle bryllupsceremonien. Han var vært ved bryllupsreceptionen. Selv bryllupsrejsen havde han arrangeret ved at rejse i forvejen og sikre, at alt var i orden for sin ven og hans brud. Han ordnede deres nye hjem, så det nye par kunne flytte ind. Kort sagt var forloveren, brudgommens ven, ansvarlig for det hele.

Han havde en grundig opgave, som skulle udføres med kærlighed og værdighed. Til sidst stod han udenfor de nygiftes nye hjem og ventede i mørket, mens det pragtfulde bryllupsoptog gik gennem byens gader med musik og dans. Hvilket vidunderligt øjeblik når brudgommen kaldte i natten, "Jeg er her," og hans ven trofast svarede, "Og jeg er her!" og hjalp med at lede optoget til døren.

Johannes Døberen sagde ikke, "Teologi er ikke vigtig."

Johannes sagde, "I kan ikke være fikserede på sådan nogle bagateller, hvis I virkelig er fokuseret på det væsentlige. Jesus vil ofre sit liv, oprejses fra graven og komme igen og hente en brud, hvis tro er pletfri og uden lyde. Kan I ikke se, hvad Gud gør iblandt jer?"

Johannes havde god grund til at have et knivskarpt fokus: Han vidste, at han snart skulle dø. Kong Herodes ville have hans hoved på et fad. Nu var det som om Johannes fortalte sine efterfølgere, "Jeg har kun få dage tilbage, og jeg har én ting på sinde. Jeg ønsker, at alt hvad jeg siger, er optændt af dette vigtige budskab: 'Vend jer til Jesus'. Jeg ønsker, at min passion skal være i dette ene."

Da min søn Evan var stofmisbruger og levede som hjemløs, tilbragte jeg ikke min tid med at spekulere på, om det var på tide at få skiftet bilen ud. Jeg havde en ting i tankerne: min søns velbefindende. Alt andet blegnede ved siden af dette.

Johannes Døberen havde en altoverskyggende passion, og den er indeholdt i dette smukke vers: "men brudgommens ven, som står og lytter efter ham, fyldes med glæde, når han hører brudgommen komme." (Johs. 3, 29). Da Johannes vidste, at han ikke havde langt igen, kunne han glædes over én ting: Jesus var kommet for at proklamere Guds rige!

Vi har alle Johannes' rolle i Guds rige – at bane vejen for at mennesker kan modtage Jesus. Når det er vores skarpe fokus, falder alt på sin rette plads. Og Gud lover, at give sin kraft til alle, som tjener ham, Som Johannes Døberen sagde: "For han, som Gud har udsendt, taler Guds ord; Gud giver jo ikke Ånden efter mål." (3, 34).

Du kan få Guds egen Ånd uden mål, til at lede dig ind i den plan og det formål han har med dig. Er du blevet afledt fra dit formål? Fokuser på Jesus igen. Du er kaldet til at være Brudgommens ven – og lyden af hans stemme bringer glæde!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/27/>